

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยใน
โครงการเร่งรัดการผลิตและพัฒนาบัณฑิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคณิตศาสตร์ของประเทศ
ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า รวบรวมวรรณคดีและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนำมาเรียบเรียงไว้ดังนี้
วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

1. ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการเร่งรัดการผลิตและพัฒนาบัณฑิต
ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคณิตศาสตร์ของประเทศ
2. หลักสูตรการผลิตครูคณิตศาสตร์ในคณะครุศาสตร์
3. ลักษณะของนิสิตนักศึกษา
4. เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์
5. เจตคติต่อวิชาชีพครู
6. ปัญหาของนิสิตนักศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ
2. งานวิจัยต่างประเทศ

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

1. ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการเร่งรัดการผลิตและพัฒนาบัณฑิต
ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคณิตศาสตร์ของประเทศ

จากแนวโน้มความต้องการกำลังคนสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ
รวมทั้งสาขาวิชาคณิตศาสตร์ แต่สถาบันการศึกษาโดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาในฐานะหน่วย
ผลิต ไม่สามารถผลิตกำลังคนเพื่อสนองความต้องการดังกล่าวได้อย่างทันการณ์ ได้ก่อให้เกิด
ปัญหาการขาดแคลนกำลังคนเพื่อการพัฒนาประเทศทั้งในส่วนของภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะ
ในสาขาวิชาคณิตศาสตร์เกิดปัญหาขาดแคลนบุคลากรและครูอาจารย์ที่สอนในสาขาดังกล่าว ใน
สถาบันการศึกษาทุกระดับจนถึงขั้นวิกฤติ ทบวงมหาวิทยาลัย (2537 : 74 - 81) จึงได้กำหนด
นโยบายและแผนการดำเนินงานเพื่อเพิ่มการผลิตและพัฒนาการจัดการศึกษาสาขาวิชา

คณิตศาสตร์ เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วในคราวประชุมเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2536 มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

1.1 เป้าหมายการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาคณิตศาสตร์

- เป้าหมายด้านปริมาณ ในปีงบประมาณ 2537-2544 กำหนดเป้าหมายการผลิตครู-อาจารย์สาขาคณิตศาสตร์ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษาเพิ่มประมาณ 5,600 คน

- เป้าหมายด้านคุณภาพ มุ่งเน้นให้บัณฑิตมีความรู้ความสามารถในทางวิชาการและวิชาชีพที่ทันต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในปัจจุบันและอนาคต เร่งให้มีการผลิตและพัฒนาบุคลากรทางด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พัฒนามาตรฐานวิชาชีพครู และมาตรฐานบุคคลทางการศึกษาให้เป็นวิชาชีพอย่างแท้จริง

1.2 มาตรการเร่งด่วนในการพัฒนาการจัดการศึกษาและเพิ่มการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาคณิตศาสตร์

- ให้เพิ่มการรับนักศึกษาจากแผนปกติเพื่อผลิตบัณฑิตให้เพียงพอกับความต้องการของประเทศโดยเร็ว โดยเฉพาะการผลิตครู-อาจารย์ เพื่อลดอัตราการสูญเสียกำลังคนทางด้านคณิตศาสตร์ไว้ด้วย

- ให้กำหนดมาตรการในการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนที่เรียนดีได้สนใจเลือกสมัครเข้าเรียนทางด้านสาขาวิชาคณิตศาสตร์และคณิตศาสตร์ศึกษา โดยการจัดสรรทุนการศึกษาให้ผู้เรียน รวมทั้งกำหนดวิธีการในการสอบคัดเลือกเข้าเรียนให้เหมาะสม

- ให้จัดทำโครงการพัฒนาอาจารย์สาขาวิชาคณิตศาสตร์และคณิตศาสตร์ศึกษาแล้วนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติต่อไป

- ให้ ก.ม. และ ก.ค. จัดสรรอัตรากำลังอาจารย์ให้สถาบันที่เพิ่มการรับนักศึกษาเพื่อให้ได้สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด และให้สำนักงานประมาณจัดสรรงบประมาณตามกรอบอัตรากำลังที่ได้รับอนุมัติด้วย

- ให้สำนักงานประมาณจัดสรรงบประมาณสนับสนุนแผนการเพิ่มการรับนักศึกษาและทรัพยากร ให้สนับสนุนสถาบันฝ่ายผลิตให้สามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด

- ให้กระทรวงการคลังปรับปรุงระเบียบเกี่ยวกับการเบิกค่าสอนพิเศษและการจ่ายเงินค่าสมนาคุณสำหรับอาจารย์ในสาขาวิชาที่ขาดแคลน โดยเพิ่มสาขาวิชาคณิตศาสตร์และสาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษาไว้ในระเบียบดังกล่าวด้วย

- ให้จัดสรรงบประมาณสนับสนุนสมาคมคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย

ให้สามารถพัฒนาบทบาทจากปัจจุบันให้เน้นในด้านการปรับปรุงหลักสูตรและส่งเสริมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์และวิชาชีพให้มากขึ้น

จากมาตรการเร่งด่วนที่กำหนดให้สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนที่เรียนดีได้สนใจเลือกเรียนทางด้านคณิตศาสตร์ศึกษา โดยการจัดสรรทุนการศึกษาให้ผู้เรียน รวมทั้งการกำหนดวิธีการในการสอบคัดเลือกเข้าเรียนให้เหมาะสมนั้น จึงได้มีการจัดทำเป็นโครงการเร่งรัดผลิตและพัฒนาบัณฑิตระดับปริญญาตรีสาขาคณิตศาสตร์ของประเทศ (รพค.) ขึ้น

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.3.1 เพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้มีความรู้ความสามารถในการเรียนทางด้านคณิตศาสตร์ได้เลือกเรียนทางด้านคณิตศาสตร์ในระดับปริญญาตรีเพิ่มมากขึ้น และจะสนับสนุนให้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท-เอกด้วย

1.3.2 เพื่อเร่งรัดผลิตและพัฒนา นักวิจัยและนักวิชาการทางด้านคณิตศาสตร์สำหรับการศึกษา วิจัย ประดิษฐ์คิดค้นวิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศในระยะยาว

1.3.3 เพื่อเร่งรัดผลิตและพัฒนาครู - อาจารย์ในสาขาวิชาทางด้านคณิตศาสตร์สำหรับการสอนทุกระดับตั้งแต่ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา ให้มีปริมาณและคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานกำหนด

1.4 ระยะเวลาของโครงการ

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2538-2544 โดยเริ่มรับนักศึกษารุ่นแรกในปีการศึกษา 2539

1.5 หน่วยงานที่รับผิดชอบ

ทบวงมหาวิทยาลัยและกระทรวงศึกษาธิการ

1.6 งบประมาณค่าใช้จ่าย

งบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับเพิ่มการรับนักศึกษาตามมติคณะรัฐมนตรี ตั้งแต่ พ.ศ. 2538 - 2548 เป็นเงิน 504 ล้านบาท และงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับทุนการศึกษา จำนวน 1,030.40 ล้านบาท

1.7 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 เมื่อสิ้นแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 8 จะสามารถผลิตครู-อาจารย์วิชาคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้นประมาณ 5,600 คน

1.7.2 สามารถสร้างนักคณิตศาสตร์และนักวิจัยให้สามารถสนองความต้องการของประเทศได้เพิ่มขึ้น

1.7.3 สามารถพัฒนาและส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ใน

ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา อันเป็นการสร้างรากฐานที่สำคัญต่อการเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์สุขภาพได้เพิ่มมากขึ้น

1.8 คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าโครงการ

สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา (ในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์)

1). เป็นผู้กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ในระบบโรงเรียน) ในปีการศึกษา 2538

2). เป็นผู้ที่เรียนในสายคณิต-วิทย์ หรือสายคณิต-ศิลป์ (ยกเว้นคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น รับเฉพาะในสายคณิต-วิทย์เท่านั้น) ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้สมัครจะต้องลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชา และเป็นผู้มีผลการเรียนดี คือ

2.1) ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมรวมทุกวิชา ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5 รวมกันไม่ต่ำกว่า 2.75 ในกรณีที่ผู้สมัครสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.75

2.2) ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยรวมวิชาคณิตศาสตร์ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5 รวมกันไม่ต่ำกว่า 2.50 ในกรณีที่ผู้สมัครสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะต้องได้คะแนนเฉลี่ยรวมวิชาคณิตศาสตร์ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-5-6 รวมกันไม่ต่ำกว่า 2.50

3). เป็นผู้มีสัญชาติไทย

4). เป็นผู้ที่ไม่มีโรคติดต่อหรือโรคร้ายแรง ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา

5). เป็นผู้มีความขยันหมั่นเพียร มีความประพฤติดี มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม

1.9 เงื่อนไขสำหรับผู้ที่ได้รับการคัดเลือกแล้ว

1). ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกแล้วจะต้องไม่สมัครสอบเข้าศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาอื่นใดทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการโครงการเร่งรัดการผลิตและพัฒนาบัณฑิตสาขาวิชาคณิตศาสตร์ มิฉะนั้น จะถูกถอนสิทธิ์จากการรับเข้าในโครงการ และจะถูกแจ้งชื่อเพื่อไม่ให้ได้รับการพิจารณาในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันนั้น ๆ เว้นแต่จะได้ขอลาออกจากโครงการ รพค. เป็นลายลักษณ์อักษรก่อน

2). จะต้องเรียนสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ในระบบโรงเรียน) จึงจะรับเข้าเป็นนิสิต นักศึกษาในโครงการ รพค. ระดับปริญญาตรี

3). จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อผูกพันที่โครงการ รพค. กำหนด

1.10 ทุนการศึกษา

1). ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าเป็นนิสิตนักศึกษาในโครงการ รพค. ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคณิตศาสตร์และสาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา จะได้รับทุนการศึกษาเดือนละ 3,000 บาท นอกจากนี้จะได้รับการยกเว้นค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมในแต่ละปีการศึกษาตาม

หลักสูตรไม่เกิน 10,000 บาทต่อปี

2). ผู้สำเร็จการศึกษาจะต้องปฏิบัติราชการในสถานศึกษา ที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด เท่ากับระยะเวลาที่ขอรับทุน มิฉะนั้นจะต้องชดใช้ทุนเป็นเงินจำนวน 2 เท่าของเงินทุนที่ได้รับ

3). เงินทุนที่ได้รับ คือ ทุนการศึกษาเดือนละ 3,000 บาท ค่าเล่าเรียนค่าธรรมเนียมในแต่ละปีการศึกษาตลอดหลักสูตร

1.11 หลักสูตรการศึกษา

นิสิตในโครงการ รพค. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะต้องศึกษาตามโครงสร้างหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2538 สาขามัธยมศึกษา รวมจำนวนทั้งหมด 145 หน่วยกิต ตลอดหลักสูตร ประกอบด้วยวิชาการศึกษาทั่วไป 34 หน่วยกิต วิชาเฉพาะอันได้แก่วิชาครู 41 หน่วยกิต และวิชาคณิตศาสตร์ 60 หน่วยกิตและวิชาเลือกเสรี 10 หน่วยกิต

1.12 มหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมโครงการ รพค. สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา และเป้าหมายจำนวนนักศึกษาที่จะรับเข้าโครงการ

1. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รับปีละประมาณ 80 คน
2. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รับปีละประมาณ 40-80 คน
3. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น รับปีละประมาณ 80 คน
4. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รับปีละประมาณ 40-90 คน
5. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รับปีละประมาณ 50 คน
6. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิโรฒ รับปีละประมาณ 40-120 คน
7. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รับปีละประมาณ 80-100 คน
8. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร รับปีละประมาณ 80 คน

2. หลักสูตรการผลิตครุคณิตศาสตร์ ในคณะครุศาสตร์

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538)

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร

145

หน่วยกิต

ก. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	34	หน่วยกิต
ข. หมวดวิชาเฉพาะ		
วิชาครู	41	หน่วยกิต
วิชาเอก	60	หน่วยกิต
ค. หมวดวิชาเลือกเสรี	10	หน่วยกิต

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (34 หน่วยกิต)

- รายวิชาบังคับร่วม (16 หน่วยกิต)

ก. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ (2 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
2701125	วิธีการศึกษาในมหาวิทยาลัย	1 (1 - 0 - 2)
2705113	กิจกรรมพลศึกษาทั่วไป - ว่ายน้ำ	1 (0 - 2 - 1)
2705114	กิจกรรมพลศึกษาทั่วไป - กิจกรรมเข้าจังหวะ	1 (0 - 2 - 1)
2705115	กิจกรรมพลศึกษาทั่วไป - ตะกร้อ	1 (0 - 2 - 1)
2705116	กิจกรรมพลศึกษาทั่วไป - กอล์ฟ	1 (0 - 2 - 1)
2705119	กิจกรรมพลศึกษาทั่วไป - แบดมินตัน	1 (0 - 2 - 1)
2705120	กิจกรรมพลศึกษาทั่วไป - เทนนิส	1 (0 - 2 - 1)
2705215	กิจกรรมพลศึกษาทั่วไป - ซอลท์บอล	1 (0 - 2 - 1)
2705217	กิจกรรมพลศึกษาทั่วไป - รำไทย	1 (0 - 2 - 1)

หมายเหตุ รหัส 2705113 - 2705116 , 2705119-2705120 , 2705215 และ 2705217 เลือกเรียน

1 วิชาเท่านั้น

ข. กลุ่มวิชาภาษา (12 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
2701130	ภาษาไทย 1	2 (1 - 2 - 3)
2701131	ภาษาไทย 2	2 (1 - 2 - 3)
2701238	ภาษาไทย 3	2 (1 - 2 - 3)
2701239	ภาษาไทย 4	2 (1 - 2 - 3)
5500251	พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	2 (2 - 0 - 4)
5500351	ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน	2 (2 - 0 - 4)

ค. กลุ่มวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ (2 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
2708121	พื้นฐานคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา	2 (1-2-3)
- รายวิชาเลือก (18 หน่วยกิต)		
ก. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ (3 หน่วยกิต)		
ข. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ (3 หน่วยกิต)		
ค. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ (3 หน่วยกิต)		
ง. กลุ่มวิชาสหศาสตร์ (3 หน่วยกิต)		
จ. กลุ่มภาษาต่างประเทศ (6 หน่วยกิต)		
5500115	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1	3 (3-0-6)
5500116	ภาษาอังกฤษพื้นฐาน 2	3 (3-0-6)

หมวดวิชาเฉพาะ (41 หน่วยกิต)

ก. วิชาครู

- รายวิชาบังคับร่วม (27 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
2700281	พื้นฐานวิชาชีพครู	2 (1-2-3)
2700483	ประสบการณ์วิชาชีพ	6 (0-18-0)
2701101	ปฐมนิเทศการศึกษา	2 (2-0-4)
2701302	การศึกษากับสังคม	2 (2-0-4)
2702103	สถิติการศึกษาขั้นนำ	3 (3-0-6)
2702302	การประเมินผลการเรียนการสอน	3 (2-2-5)
2702420	ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษาศาสตร์	2 (2-0-4)
2707102	มูลสารจิตวิทยาพัฒนาการ	2 (2-0-4)
2707202	จิตวิทยาการศึกษา	2 (2-0-4)
2708201	เทคโนโลยีการศึกษา	2 (2-0-4)
2708204	การปฏิบัติการสื่อการสอน	1 (0-2-1)

- รายวิชาบังคับเฉพาะสาขา (8 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
2704331	หลักสูตรและการสอนระดับมัธยมศึกษา	3 (3-0-6)
2704407	สัมมนาการมัธยมศึกษา	2 (2-0-4)
2704345	พฤติกรรมกรรมการสอนคณิตศาสตร์	3 (2-2-5)

- รายวิชาเลือก (6 หน่วยกิต)

ข. วิชาเอกคณิตศาสตร์ (60 หน่วยกิต)

- รายวิชาบังคับ (51 หน่วยกิต)

รหัส	ชื่อรายวิชา	หน่วยกิต
2301141	แคลคูลัส 1	3 (2 - 2 - 5)
2301142	แคลคูลัส 2	3 (2 - 2 - 5)
2301143	หลักคณิตศาสตร์ 1	2 (1 - 2 - 3)
2301144	หลักคณิตศาสตร์ 2	2 (1 - 2 - 3)
2301145	เรขาคณิตวิเคราะห์	3 (2 - 2 - 5)
2301146	คอมพิวเตอร์เบื้องต้น	3 (2 - 2 - 5)
2301241	แคลคูลัส 3	3 (3 - 0 - 6)
2301242	เรขาคณิต	3 (2 - 2 - 5)
2301243	หลักคณิตศาสตร์ 3	2 (2 - 0 - 4)
2301244	พีชคณิตเชิงเส้น 1	3 (2 - 2 - 5)
2301245	คณิตศาสตร์ดิสครีต	2 (2 - 0 - 4)
2301246	ทฤษฎีสมการ	3 (2 - 2 - 5)
2301247	ความน่าจะเป็นและสถิติ	3 (3 - 0 - 6)
2301341	การวิเคราะห์ 1	3 (2 - 2 - 5)
2301344	การวิเคราะห์ 2	3 (3 - 0 - 6)
2301345	พีชคณิตนามธรรม	3 (3 - 0 - 6)
2301346	ฝึกปฏิบัติการเกี่ยวกับแนวคิดทางคณิตศาสตร์	1 (0 - 3 - 3)
2301370	วิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพสำหรับครู 1	3 (3 - 0 - 6)
2301371	วิทยาศาสตร์กายภาพชีวภาพสำหรับครู 2	3 (3 - 0 - 6)

- รายวิชาเลือก (9 หน่วยกิต)

หมวดวิชาเลือกเสรี (10 หน่วยกิต)

3. ลักษณะของนิสิตนักศึกษา

นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นบุคคลที่อยู่ในวัยรุ่นซึ่งเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อ

ของชีวิต เป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านทั้งในประเทศและต่างประเทศได้กล่าวถึงลักษณะของนิสิตนักศึกษา ดังนี้คือ

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2527 : 25 - 26) กล่าวว่า โดยธรรมชาติแล้ว นักศึกษาเป็นผู้ที่มีอารมณ์ รุนแรง มีอุดมคติสูง อยากรู้ อยากเห็น เต็มใจที่จะทำงาน มีความรับผิดชอบต่อสังคม ชอบความยุติธรรม

ปุ่นตรี พวงสุวรรณ (2523 : 1 - 3) ได้กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของนิสิตนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยว่า โดยทั่วไปนิสิตนักศึกษาจะมีอายุประมาณ 17 - 21 ปี ซึ่งเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของวัยรุ่นตอนปลาย สู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น และในปัจจุบันนิสิตนักศึกษาต้องอยู่ในสังคมมหาวิทยาลัยที่ใหญ่ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิตนักศึกษา หรือนิสิตนักศึกษากับกลุ่มเพื่อนลดลง นิสิตนักศึกษาจึงอยู่ในสภาพที่ค่อนข้างห่างเหินรำเหวและตัวใครตัวมัน ประกอบกับในปัจจุบันนิสิตนักศึกษามาจากครอบครัวชั้นกลาง และครอบครัวที่มีพื้นฐานยากจน ทำให้ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวค่อนข้างห่างเหินเนื่องจากภาระในการประกอบอาชีพและบางคนต้องทำงานเก็บเงินไว้เรียนต่อด้วย และนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ยังมีความเชื่อว่ามหาวิทยาลัยเป็นแหล่งที่พัฒนาอาชีพ ช่วยพัฒนาบุคคลให้มีเหตุผล มีความสนใจในกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อสังคม และสิ่งแวดล้อม

ไพฑูริย์ สีนลารัตน์ (2524 : 39) กล่าวว่าผู้เรียนในระดับอุดมศึกษามีช่วงอายุ 18 - 22 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่ครอบคลุมวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ตอนต้น วัยนี้เป็นวัยที่กำลังปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงทั้งความเชื่อ ทศนคติ และค่านิยมต่าง ๆ เป็นวัยเริ่มต้น ด้วยความสับสน ยุ่งยาก และลังเล

จากการประชุมวิชาการ ณ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งไพฑูริย์ สีนลารัตน์ (2524 : 8 - 9) เป็นบรรณาธิการ ในหัวข้อลักษณะและธรรมชาติของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา ที่ประชุมได้แบ่งลักษณะของนักศึกษาออกเป็น

1. แบ่งตามพื้นฐานทางเศรษฐกิจ
 - 1.1 นักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางและฐานะดี
 - 1.2 นักศึกษาคณะส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางและยากจน
 - 1.3 นักศึกษาเกษตรส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางและยากจน
2. แบ่งตามพื้นฐานทางจิตวิทยา
 - 2.1 การพัฒนาการทางด้านร่างกายของนักศึกษาในระดับนี้ จะมีความพร้อมช่วยเหลือตนเองได้
 - 2.2 ด้านจิตใจ มีนิสัยอยากรู้ อยากเห็น แต่การเรียนการสอนยังไม่เอื้ออำนวยใน

การแสดงออกมากนัก นอกจากนั้นนักศึกษาระดับนี้จะชอบการมีส่วนร่วม มีแรงจูงใจสูงและ
อุดมคติสูง

2.3 ด้านสติปัญญา มีสติปัญญาฉลาดและฉลาดปานกลาง ส่วนนักศึกษาคูมี
สติปัญญาระดับกลางส่วนใหญ่

2.4 พัฒนาการด้านสังคม จะชอบการรวมกลุ่ม มีการติดต่อสื่อสารกัน

2.5 พัฒนาคติกร เป็นไปตามค่านิยมของกลุ่มและเป็นไปตามภูมิภาค เช่นชาว
ใต้มักมีความกล้า เป็นต้น นอกจากนั้นนักศึกษาระดับนี้มักไม่ค่อยมีความคิดริเริ่ม

2.6 การปรับตัว เป็นไปตามค่านิยมและมักมีปัญหาในเรื่องการปรับตัว

ทองเรียน อมรัชกุล (2525 : 38 - 39) ได้จำแนกลักษณะของนักศึกษาตามชั้นปี
ที่เรียน ดังนี้คือ

นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 นิสิตนักศึกษาพวกนี้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเพื่อหวัง

(1) ความสำเร็จในเชิงวิชาการ สนใจการศึกษาหาความรู้ความคิดต่าง ๆ (2) ต้องการเข้าใจตนเอง
(Self - Understanding) เข้าใจปัญหาของโลก รวมทั้งแสวงหาเอกลักษณ์ของตน (3) แสวงหา
ฐานะส่วนตัว (4) มีความเป็นมิตร ผูกพันอยู่กับเพื่อน และชอบรวมอยู่ในกลุ่ม และ (2) เป็นผู้มี
มนุษยธรรม สุภาพเรียบร้อย ให้ความคุ้มครอง และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความรู้สึกทั่วไปของนิสิต
นักศึกษา พวกนี้ในการเข้าไปศึกษาในมหาวิทยาลัย คือมีความรู้ระคนกันระหว่างความกลัวและ
ความตื่นเต้น พวกนี้จะเข้าร่วมกิจกรรมทุกประเภทในมหาวิทยาลัย

นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่แล้วนิสิตนักศึกษาพวกนี้จะเกิดความไม่พอใจ
มหาวิทยาลัย แต่ในบางกรณีนิสิตนักศึกษาก็เพียงแต่จะมีความเบื่อ และรู้สึกเฉย ๆ ไม่นิยม ยินร้าย
ต่อสภาพทั่วไปในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ก็เพราะพวกนี้ถูกทอดทิ้งและไม่ได้รับการเอาใจใส่จนกระทั่ง
เกิดความรู้สึกขึ้นเองว่า ตนเองเป็นคนขาดความรับผิดชอบ ดังนั้นทางออกของนิสิตนักศึกษา
เหล่านี้ คือการริเริ่มสร้างความเป็นแบบแผนของกลุ่มย่อยขึ้นมาจนเกิดเป็นวัฒนธรรมเพื่อนฝูงขึ้น
(Peer Culture)

นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 3 อันเนื่องมาจากเป็นนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มาแต่เดิม นิสิต
นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จะมีวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของตนเองเป็นลักษณะเฉพาะในลักษณะที่สูง
มาก สำหรับในกลุ่มนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ด้วยกันเอง จะมีความคิดเห็นแตกแยกออกไปน้อยมาก
กล่าวคือ มีความคิดไปในแนวเดียวกันเป็นส่วนใหญ่ มีค่านิยมคล้ายคลึงกัน และทุกคนจะมีส่วน
ร่วมในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ลักษณะที่คล้ายกับนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คือความไม่พอใจ
มหาวิทยาลัยในด้านต่าง ๆ รวมทั้งวิพากษ์วิจารณ์ มหาวิทยาลัยอย่างรุนแรงเช่นเคย

นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 นิสิตนักศึกษาพวกนี้มีแนวโน้มที่จะหันความสนใจออกไป
จากมหาวิทยาลัย เขาจะมามีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เริ่มตั้งแต่ไม่สนใจ

วัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของนิสิตนักศึกษา (Student Culture) รวมทั้งไม่ยอมรับระเบียบประเพณีของนิสิตนักศึกษาด้วยตนเอง โดยส่วนใหญ่แล้วจะสนใจกับเรื่องส่วนตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชีวิตหลังสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในระดับปริญญาตรีไปแล้ว

ทั้งนี้วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2537 : 1 - 7) ยังได้กล่าวถึงนิสิตนักศึกษาศึกษาศาสตร์ ครุศาสตร์ อาจจะได้รับพัฒนาการมากกว่านิสิตนักศึกษา ในศาสตร์สาขาอื่น ๆ เนื่องจากอาชีพครูเป็นอาชีพที่ได้รับการยกย่องแก่อาชีพอื่น ๆ เป็นอาชีพที่ต้องเสียสละ อดทน แต่ได้รับผลตอบแทนทางวัตถุน้อย เมื่อเทียบกับอาชีพอื่น ๆ ในขณะที่ได้รับการคาดหวังจากสังคมมากในฐานะผู้รอบรู้ในวิทยาการต่าง ๆ การประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นที่ฟังและให้การอบรมสั่งสอนบุตรหลานของคนในสังคม โดยได้จัดแบ่งลักษณะนิสิตนักศึกษาครุศาสตร์ ศึกษา ศาสตร์ ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. ลักษณะส่วนบุคคล ครูเป็นคนที่สังคมยอมรับ มีคำนำหน้านามที่ให้เกียรติยกย่องมากกว่าคนทั่วไป คือ "คุณครู" หรือ "อาจารย์" ดังนั้นครูต้องมีลักษณะของบุคคลที่สังคมทั่วไปยอมรับได้แก่

1.1 ทำหน้าที่ของตนเองอย่างครบถ้วน โดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่

1.2 ทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม ไม่ทำความเดือดร้อนให้แก่ใคร ใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่า

1.3 มีเป้าหมายของชีวิตที่ดี และดำเนินชีวิตไปตามเป้าหมายนั้น

1.4 มีคุณธรรม ไม่ประพฤติตนเสื่อมเสีย ทำร้ายผู้อื่นโดยการพูด การกระทำ หรือการคิดร้าย

1.5 รู้จักบุญคุณของผู้อื่น และรู้จักชื่นชมคนอื่น ไม่ดูถูกเหยียดหยามหรือเห็นว่าคนอื่นด้อยกว่าตน

1.6 รู้จักกาลเทศะ ใช้อารมณ์อย่างเหมาะสม รู้จักอดทน อดกลั้น

2. ลักษณะความเป็นครู นอกจากลักษณะของคนที่ดีธรรมดาแล้ว ครูต้องมีลักษณะความเป็นครู ซึ่งจะมีพิเศษเพิ่มเติมไปจากคนดีโดยทั่วไป คือ ความเมตตา ความพอใจที่จะพัฒนาคน ความสมถะ มัธยัสถ์

3. ลักษณะทางการสอน ครูจะต้องมีลักษณะทางการสอนที่ดี กล่าวคือ มีบุคลิกภาพดี น่าเชื่อถือ วัสดุศาสตร์การสอนและมีความใฝ่รู้

เอ. อาร์. จีวันส์ และ เอช. ดี. เทอร์เนอร์ (F.R. Jevons and H.D. Turner 1972 : 57) กล่าวว่า ลักษณะนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามีดังนี้

1. มีความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์อย่างมีวิจารณ์ญาณ มีจุด

มุ่งหมายและมีหลักเหตุผล

2. มีความสามารถในการนำข้อมูลและตั้งสมมติฐานต่าง ๆ แม้ว่าจะขัดแย้งกับความเชื่อที่เคยมีมาปรับปรุงให้เกิดความคิดที่ก้าวหน้า
3. มีความตื่นตัวที่จะรับฟังข้อเสนอแนะจากผู้อื่นอยู่เสมอ
4. มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะทำงานนั้นตนเองจะอยู่ในฐานะผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชา
5. มีความสามารถในการนำข่าวสารและความคิดมาประสานกันอย่างดีและสามารถสรุปให้ผู้อื่นได้รับรู้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูดและการเขียน
6. มีความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลและนำไปใช้แก้ไขข้อผิดพลาดของตนเองได้อย่างดี

อาร์เทอร์ ดับเบิลยู ชิคเคอริง (Arthur W. Chickering 1974 : 8 - 17) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสิตนักศึกษาที่สมบูรณ์แบบมีลักษณะ 7 ประการ ได้แก่

1. การบรรลุถึงความมีประสิทธิภาพ
2. การควบคุมอารมณ์
3. การเป็นตัวของตัวเอง
4. การสร้างภาพพจน์เอกลักษณ์เฉพาะตน
5. การสร้างความสัมพันธ์ของตนอย่างชัดเจน
6. การวางวัตถุประสงค์ของตนอย่างชัดเจน
7. การพัฒนาบุรณาการ

นอกจากนี้ ได้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับลักษณะของนักศึกษาในต่างประเทศ ดังนี้คือ

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 106) ได้กล่าวถึงลักษณะของนักศึกษาตามสาขาวิชา ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาสถาษาอักษรศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มีลักษณะคือ ภาษาดี ค่านิยมทางสุนทรียศาสตร์สูง เหตุผลเฉียบขาด รุนแรงแต่เจ้าอารมณ์ มีบุคลิกภาพไม่แน่นอน และไม่ค่อยมีเหตุผลในด้านการเมือง เศรษฐกิจ หรือทฤษฎีต่าง ๆ
2. นักศึกษาสถาษาวิทยาศาสตร์ มีความสามารถทางด้านคำนวณสูง มีอารมณ์มั่นคง ทิศนะทางสังคมค่อนข้างไปทางอนุรักษนิยม เพราะมีระเบียบแบบแผน มีคุณค่าทางสุนทรียต่ำ แต่ความกិតทางการเมือง สังคมและเศรษฐกิจสูง
3. นักศึกษาสังคมศาสตร์ มักจะไม่ค่อยมักใหญ่ใฝ่สูง ใจค่อนข้างคับแคบ คุณค่าทางศาสนาค่อนข้างต่ำ แต่เฉียบคม เจ้าปัญญา และสนใจในการเมืองเศรษฐกิจสูง

โจเซฟ คอฟแมน (Joseph Kauffman อ้างถึงในวัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2530 : 41 - 42) ได้ประมวลลักษณะนักศึกษามหาวิทยาลัยไว้ 6 ลักษณะ คือ

1. ผู้ที่มาแสวงหาความรู้และมุ่งมั่นตกลงปลงใจในสาขาวิชาหนึ่ง ซึ่งเขามีความเชื่อมั่นในศาสตร์นั้น ๆ เขาอยากให้เห็นความสัมพันธ์กับชีวิตจิตใจของวิชาที่เรียน แต่มักจะผิดหวังเพราะไม่ได้พบเช่นนั้น

2. ต้องการแสวงหาความมั่นคงทางสังคม เพราะบางครั้งเมื่อเข้ามาในมหาวิทยาลัยก็เกิดความรู้สึกเหมือนคนหลงทาง การที่เข้ามาวิทยาลัยเพราะเขานึกกว่าจะเป็นที่ที่ทำให้เขาได้คลายความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับที่บ้าน พยายามหาทางคิดห่างบ้านโดยต้องการเป็นอิสระ จึงต้องการที่จะช่วยสนองความต้องการทางจิต หากคนที่ถูกใจเป็นเพื่อน

3. เป็นคนมีอุดมคติและใจดี แต่บางครั้งสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยก็ทำลายอุดมคตินั้นเสีย เขาอยากที่จะช่วยเหลือผู้อื่นและสนใจปัญหาของสังคม ซึ่งในด้านนี้มหาวิทยาลัยจะไม่ได้นึกถึงหรือเห็นความต้องการของเขา จึงไม่ได้คอยช่วยจัดประสบการณ์หรือเปิดโอกาสให้เขาได้ทดลองหรือทำงานที่ใช้วิชาการที่เรียนอยู่ในห้องเรียนกับชีวิตประจำวัน

4. มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน แต่เพราะว่ามีสิ่งยั่วยุรอบด้านที่ผลักดันให้หันเหิศทางไปทางอื่น กิจกรรมต่าง ๆ สนุกสนานกว่า ไม่ต้องกังวลเคียดร้อนใจ และได้รับการบีบคั้นจากการเรียน เมื่อเข้ามาศึกษาแล้วไม่เป็นไปตามที่คาดหวังก็รู้สึกเสียใจและผิดหวังมาก จึงต้องหันความสนใจไปสู่ด้านอื่น ๆ ซึ่งบางครั้งอาจจะนำไปสู่ปัญหาการเล่นการพนัน การติดยาเสพติด ซึ่งจะเป็นผลร้ายต่อตัวเอง สังคมและประเทศชาติ

5. ต้องการค้นพบตนเอง ความเป็นตัวของตัวเอง แต่ส่วนใหญ่มักจะไม่พอใจในความปรารถนาและทุกสิ่งในตัวเองนัก นอกจากนี้การเรียนในระดับอุดมศึกษาสาขาวิชาบางประเภทไม่ได้ช่วยให้นิสิตนักศึกษาได้ค้นพบความสามารถของตนเอง บางครั้งทำให้นักศึกษาเข้าใจผิดว่าตนเองโง่มาก เพราะเพียงสาเหตุจากการสอบไล่ตกเพียง 1 วิชาเท่านั้น จึงเป็นเหตุให้ไม่สามารถพัฒนาความสามารถด้านอื่น ๆ ขึ้นมาได้

6. มีความขัดแย้งและมีความรู้สึกที่เป็นปฏิปักษ์ต่อการบริหาร ลักษณะของนิสิตนักศึกษาในด้านนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปในบางมหาวิทยาลัยที่เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการตัดสินใจของมหาวิทยาลัยบ้าง โดยการมีนิสิตนักศึกษาตัวแทนที่มีส่วนร่วมในการบริหาร จะทำให้เขาได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องขึ้น เพราะเขาเชื่อว่าผู้แทนของเขามีความใกล้ชิดต่อกลุ่ม ดังนั้นข้อมูลที่ได้ย่อมมีความเที่ยงตรง และสิ่งที่ตัวแทนของเขาทำย่อมตอบสนองความต้องการของพวกเขาได้เป็นอย่างดี

เคท เฮฟเนอร์ มุลเลอร์ (Kate Hevner Mueller 1961 : 94 - 102) ได้กล่าวถึงลักษณะผู้เรียนในมหาวิทยาลัยว่า นักศึกษาเป็นกลุ่มย่อยของสังคมที่เกิดขึ้นเอง และมีลักษณะที่

แตกต่างจากชุมชนอื่นอย่างชัดเจน ซึ่งได้แก่

1. ความแตกต่างในอายุ เป็นกลุ่มที่มีช่วงอายุแตกต่างกันน้อยที่สุด จะอยู่ในช่วงอายุ 17 - 22 ปี ทำให้มีผลต่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในค่านิยม เป้าหมาย ความเหมือนกันในภาษา การแต่งกาย ความสนใจ และแนวความคิดต่าง ๆ
2. มีพลังทางกายภาพสูง มีความกระตือรือร้นมาก และสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ต่อเนื่องในเวลานาน
3. เป็นกลุ่มที่มาจากระดับกลุ่มที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างสูง คิดเป็น 1 ใน 3 ของประชากรทั่วไป
4. มีความเหมือนกันในความสนใจและชีวิตประจำวัน ซึ่งทำให้เป็นเพื่อนกันง่าย
5. อัตราส่วนระหว่างเพศชายและหญิงไม่แน่นอน ซึ่งต่างจากสังคมทั่วไป ซึ่งจะมีสัดส่วนระหว่างเพศชายและหญิง 50 : 50 ทั้งนี้ขึ้นกับมหาวิทยาลัยมีความชำนาญทางสาขาวิชาเฉพาะที่จะดึงดูดความสนใจของเพศชายหรือเพศหญิง อย่างไรก็ตามความสนใจเรื่องเพศเป็นสิ่งที่อยากรู้ อยากเห็นของวัยนี้ เพราะเป็นความละเอียดอ่อนและเป็นเครื่องหมายของการบรรลุนิติภาวะและมีชื่อเสียง
6. เป็นกลุ่มที่มีอุดมการณ์และความรู้สึกอารมณ์สูง
7. มีบุคลิกภาพที่ยังไม่เป็นผู้ใหญ่ เพราะนักศึกษามีเกณฑ์ที่ไม่สามารถจะใช้กับเหตุการณ์จริงได้ มีความเชื่ออย่างลึกซึ้งแต่ยังไม่ได้ทดลอง ความเฉลียวฉลาดยังถูกครอบงำด้วยอารมณ์ ยึดมั่นคำขวัญมากกว่าเหตุผล ชอบสรุปง่าย ๆ โดยไม่คิดว่ายังไม่มีการทดสอบ

4. เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์

เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์ หลังจากที่มีประสบการณ์ในวิชาคณิตศาสตร์ ในลักษณะที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ซึ่งวัดโดยใช้แบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ที่สร้างโดยใช้พฤติกรรมด้านจิตพิสัยของเจมส์ ดับบลิว วิลสัน ในด้านแรกคือด้านเจตคติ ซึ่ง เจมส์ ดับบลิว วิลสัน (James W. Wilson 1971 : 143) ได้แบ่งพฤติกรรมด้านจิตพิสัยในการเรียนคณิตศาสตร์ออกเป็น 6 ด้านคือ ด้านแรกได้แก่ ด้านเจตคติ เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายหลังจากมีประสบการณ์ในสิ่งนั้น และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่จะสนองต่อสิ่งเร้านั้นไปในทางใดทางหนึ่งหรือในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ด้านที่สองด้านความสนใจ เป็นความรู้สึกที่แสดงออกโดยการชอบพอสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากกว่าสิ่งอื่น บุคคลที่มีความสนใจสิ่งใดโดยอมมีการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นและมีการตอบสนองต่อการรับรู้ต่อสิ่งที่ตนรับรู้สุดท้ายบุคคลนั้นก็ยอมรับในคุณค่าของสิ่งที่ตนได้รับรู้ การวัดความสนใจในวิชาคณิตศาสตร์เป็นการ

วัดว่าผู้เรียนมีความสนใจหรือชอบวิชาคณิตศาสตร์หรือไม่ ด้านที่สามด้านแรงจูงใจ เป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไปด้วยดี แรงจูงใจในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่จะวัดได้โดยการกระทำ อาจจะสังเกตจากความกระตือรือร้นในการเรียน การอุทิศเวลาให้กับวิชาคณิตศาสตร์มากน้อยแค่ไหน ด้านที่สี่ด้านความวิตกกังวล เป็นความรู้สึกของสภาวะจิตที่มีความตึงเครียด กลัว ทั้งที่หาสาเหตุได้และหาสาเหตุไม่ได้ ด้านที่ห้า ด้านมโนคติเกี่ยวกับตน เป็นความรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง ความคิดเกี่ยวกับตนเอง ด้านที่หก ด้านความซาบซึ้ง พฤติกรรมในระดับนี้เป็นพฤติกรรมที่ซับซ้อนจะวัดโดยตรงไม่ได้ต้องอาศัยการแสดงออกทางด้านพุทธิพิสัยและด้านจิตพิสัยร่วมกัน

5. เจตคติต่อวิชาชีพครู

เจตคติต่อวิชาชีพครู หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่ออาชีพครูซึ่งแฝงอยู่ในแต่ละบุคคล และพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมใด ๆ ต่อสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเป็นครูที่มาเราในแง่ที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ซึ่งวัดได้เป็นคะแนน โดยใช้แบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพครู ที่สร้างขึ้น จากการคัดเลือกเกณฑ์องค์ประกอบ ที่จะใช้เป็นเครื่องชี้วัดเจตคติต่อวิชาชีพ โดยพิจารณาจรรยาครูของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และจรรยาบรรณครู พ.ศ. 2539 ของคุรุสภา เป็นเกณฑ์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ(2526 : 36 -38) ได้กำหนดจรรยาครู มีเนื้อหาสาระแบ่งออกเป็น 3 หมวด ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. หมวดว่าด้วยอุดมการณ์ของครู ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจของความเป็นครู
2. หมวดว่าด้วยเอกลักษณ์ของครู ซึ่งมีความหมายเช่นเดียวกับลักษณะเฉพาะของครูหรือคุณสมบัติของครู โดยเน้นให้เป็นลักษณะเฉพาะของครูให้เห็นแตกต่างจากอาชีพอื่น และเอกลักษณ์ของครูนี้ ควรจะเป็นส่วนสำคัญที่จะใช้ประกอบในการพิจารณา ถ้ามีการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูต่อไป

3. หมวดว่าด้วยมาตรฐานการปฏิบัติตนของครู คือสิ่งที่ครูต้องถือปฏิบัติ

หมวดที่ 1 อุดมการณ์ของครู

1. ศรัทธาในอาชีพครู อุทิศตนเพื่อศิษย์และการศึกษา
2. อำรงและเสริมสร้างเกียรติแห่งอาชีพครู
3. บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมากกว่าสังคม

หมวดที่ 2 เอกลักษณ์ของครู

1. อดทน รู้จักผ่อนปรนต่อปัญหา สามารถควบคุมอารมณ์ได้ในเวลา และนอกเวลาสอน
2. รับผิดชอบต่อหน้าที่และต่อตนเอง สามารถร่วมงานเป็นหมู่คณะได้

3. เอาใจใส่ต่อการเรียน ความประพฤติ ความเป็นอยู่ และพิจารณาคุณค่าของศิษย์แต่ละคนด้วยเหตุผล

4. ใฝ่หาความรู้ สืบรวจ ปรับปรุงแก้ไขตนเองอยู่เสมอ และมีหัวใจไหวพริบในด้านการอบรมสั่งสอน

5. ชยันหมั่นเพียร รู้จักคิดริเริ่ม

6. มีความยุติธรรม และทำให้ศิษย์เกิดความอบอุ่นใจ

7. ดำรงตนอย่างเรียบง่าย ประหยัดเหมาะสมกับสภาพอาชีพครู

8. เป็นผู้ที่มีวัฒนธรรมและศีลธรรมตามศาสนาที่ตนนับถือ

9. สุภาพเรียบร้อย ประพฤติดีสม่ำเสมอ เหมาะสมเป็นตัวอย่างที่ดีของศิษย์
หมวดที่ 3 มาตรฐานการปฏิบัติตนของครู

1. ต้องรักษาความสามัคคี ชื่อเสียงของหมู่คณะ และสถานศึกษาที่สังกัดอยู่

2. ต้องไม่ลบหลู่ดูหมิ่นศาสนา

3. ต้องรักษาชื่อเสียงมิให้ขึ้นชื่อว่าประพฤติชั่ว

4. ไม่ละทิ้งการสอน อุทิศเวลาให้แก่ศิษย์และตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสียสละ

5. ต้องรักษาความลับของศิษย์ เพื่อนร่วมงานและสถานศึกษา

6. ต้องถือปฏิบัติตามแบบธรรมเนียมที่ดีของสถานศึกษา

7. ต้องประพฤติและปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตและเที่ยงธรรม โดยไม่เห็นแก่

ประโยชน์อันมิชอบ

8. ต้องไม่ปิดบังอำพรางหรือบิดเบือนเนื้อหาสาระทางวิชาการ

9. ต้องไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามเพื่อนร่วมงานและบุคคลใด ๆ เชื้อพึง และไม่กระด้างกระเดื่อง ต่อผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งการในหน้าที่การงาน โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบแบบแผนของสถานศึกษา

10. ต้องไม่เบียดบังใช้แรงงานหรือนำผลงานของศิษย์ไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

11. ต้องไม่นำหรือยอมให้นำผลงานทางวิชาการของตนไปใช้ในทางทุจริต หรือเป็นภัยต่อมนุษยชาติ

12. ต้องไม่นำผลงานของผู้อื่นมาแอบอ้างเป็นผลงานของตน

ฝ่ายวิจัย กองวิชาชีพครู สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ได้กำหนดจรรยาบรรณครู พ. ศ.2539 (2539 : 1 - 20) มีสาระสำคัญซึ่งนำมาสรุปได้ดังนี้

ข้อที่ 1 ครูต้องรักและเมตตาศิษย์ โดยให้ความเอาใจใส่ช่วยเหลือส่งเสริม ให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้า

ข้อที่ 2 ครูต้องอบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงามให้

แก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อที่ 3 ครูต้องประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ

ข้อที่ 4 ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์

ข้อที่ 5 ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ใช่ศิษย์กระทำการใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ

ข้อที่ 6 ครูย่อมพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอยู่เสมอ

ข้อที่ 7 ครูย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครูและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพครู

ข้อที่ 8 ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์

ข้อที่ 9 ครูพึงประพฤติ ปฏิบัติตน เป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญา และวัฒนธรรมไทย

6. ปัญหาของนิสิตนักศึกษา

ปัญหาเป็นสภาพการที่บุคคลทุกเพศทุกวัยประสบ ซึ่งเกิดจากสภาพความขัดแย้ง ข้อบกพร่องในสังคมและสภาพแวดล้อม หรือจิตใจที่ทำให้เกิดความคับข้องใจ ยุ่งยากใจ และไม่สบายใจ และโดยเฉพาะนักศึกษาอยู่ในวัยที่กำลังเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เริ่มเป็นตัวของตัวเอง จึงทำให้นักศึกษามีปัญหาหลายด้าน ซึ่งอาจมาจากตัวนักศึกษาเอง หรือเกิดจากสภาพการเรียนการสอน อาจารย์ หรือสิ่งแวดล้อมในสถาบันก็ได้ มีนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ หลายท่านได้กล่าวถึงปัญหาของนิสิตนักศึกษา ไว้ดังนี้คือ

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 15 - 22) ได้กล่าวถึงปัญหาของนักศึกษา ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ค่านิยมการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นค่านิยมที่คนในครอบครัวและสังคม ย้ำให้ผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเกิดความเข้าใจว่า ปริญญาบัตรเป็นสิ่งที่มีความหมาย มีความสำคัญต่อชีวิตในอนาคต การมุ่งสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงมิได้ตระหนักในความสามารถของตน ความสนใจ ความตั้งใจ ตลอดจนความมุ่งหมายของชีวิต ทำให้นักศึกษาที่ไม่มีความพร้อมที่จะเรียนในอุดมศึกษาเข้ามาด้วยความไม่เต็มใจ ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายหรือไม่สามารถจะเรียนได้

2. ความผิดหวังต่อสภาพหลังการคัดเลือก นักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ตกอยู่ในสภาพความไม่พึงพอใจต่อสถาบันที่สอบคัดเลือกได้ เมื่อใจไม่รักทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างดูยาก ปรับ

ตัวไม่ได้ ชัดหูชัดตาไปหมด มีผลกระทบไปสู่การศึกษาและชีวิตของนักศึกษาเหล่านั้น

3. ขาดจุดมุ่งหมายของชีวิต เป้าหมายของนักศึกษาส่วนใหญ่ อยู่ในเขตวงจำกัดว่า ขอให้สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาจะเป็นแห่งใดก็ได้ ดังนั้นเมื่อสอบเข้าได้ก็ไม่สามารถกำหนดแผนการทำงานหรือการศึกษาต่อ เมื่อสำเร็จการศึกษาในอนาคตจึงทำให้หลายคนประสบความผิดหวัง

4. ขาดการแนะแนวด้านอาชีพ นักศึกษาในปัจจุบันได้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการศึกษาและอาชีพน้อย จึงไม่สามารถจะตัดสินใจได้ถูกต้องว่าควรเลือกศึกษาในสาขาวิชาชีพใด

5. ปัญหาการเงิน มีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในขณะที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพราะบางคนมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทั้ง ๆ ที่ผู้ปกครองไม่สามารถจะส่งเสียให้เล่าเรียนได้ ทำให้นักศึกษากลุ่มนั้นเกิดความคับข้องใจ เป็นห่วงกังวลเนื่องจากไม่มีเงินค่าหน่วยกิต หรือในบางครั้งก็ไม่มีเงินแม้แต่ค่าอาหารกลางวัน

6. ปัญหาครอบครัว มีนักศึกษาจำนวนหนึ่งที่บิดาเสียชีวิต หรือมารดาเสียชีวิตไปแล้ว หรือมีครอบครัวที่บิดามารดาแยกกันอยู่ สภาพครอบครัวที่สูญเสียผู้อุปการะหรือหลักในชีวิตไปอาจทำให้นักศึกษาเกิดความว้าเหว ว้าวน คับข้องใจ ไม่มีคนที่จะนำเรื่องต่าง ๆ ปรึกษาหรือขอความคิดเห็นในการแก้ปัญหาบางประการได้ ทำให้มีผลมาสู่ห้องเรียนหรือการปรับตัวกับสภาพการศึกษา

7. ปัญหาสุขภาพ นักศึกษาแทบทุกคนมีปัญหาส่วนตัวติดต่อมาสู่สถาบันอุดมศึกษา เช่น ปัญหาสุขภาพ มีผู้กล่าวว่านักศึกษาเกือบทุกคนเป็นหรือเคยเป็นโรคทางเดินอาหาร ปวดท้อง ท้องไม่ปกติ โรคกระเพาะ และโรคหวัด หรือแพ้อากาศอยู่เสมอ อาจารย์แพทย์บางท่านเคยวิจัยพบว่า นิสิตแพทย์เองก็เป็นโรคขาดอาหาร นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีเวลาออกกำลังกาย สุขภาพจึงมักจะไม่ดี ทำให้เป็นโรคต่าง ๆ ได้ง่าย นอกจากนั้นนักศึกษหลายคนมีปัญหาทางจิตเป็นโรคความเครียดสูง มีจิตวิตกกังวลในรูปแบบต่าง ๆ ความเครียดและปัญหาทางจิตอาจเกิดขึ้นจากความวิตกกังวลเรื่องการเรียนรู้ การปรับตัวกับเพื่อน หรือปัญหาทางครอบครัวหรือปัญหาส่วนตัวอื่น ๆ

8. ปัญหาการเรียน เนื่องจากการเรียนระดับอุดมศึกษาเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาพยายามศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง รู้จักค้นคว้า รู้จักใช้ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการสังเกต ชักถาม จดจำ สืบรวจ ปฏิบัติจริงและจากการอ่าน การเรียนระดับนี้จึงยากกว่าระดับมัธยมศึกษา การเรียนระดับนี้นักศึกษาจึงต้องรู้จักขวนขวายฝึกตนเอง สร้างวินัยในตนเอง ไม่มีอาจารย์คอยดูแลการจัดการเรียนค่อนข้างเป็นอิสระ จึงเป็นเหตุให้หลายคนที่ไม่รู้จักบังคับใจตนเอง เกิดการขาดเรียนประกอบกับขณะที่เรียนจดคำบรรยายไม่ทัน ไม่รู้จักสาระสำคัญของเนื้อหา ไม่ทราบวิธีทำ

รายงานที่ถูกต้อง เวลาสอบก็เคยชินกับข้อสอบที่มีแต่วง ๆ ซืด ๆ ผลการสอบส่วนใหญ่ในชั้นปีที่ 1 มักจะสอบตกกันเป็นส่วนมาก เมื่อได้คะแนนไม่ดีก็ยิ่งเกิดความท้อถอยมากยิ่งขึ้น เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ปัญหาการเรียนอาจนำมาซึ่งความคับข้องใจจนเป็นสาเหตุให้บางคนเป็นโรคจิต บางคนถึงกับฆ่าตัวตายก็มี

เคท เฮฟเนอร์ มุลเลอร์ (Kate Hevner Mueller 1961 : 106) ได้กล่าวถึงปัญหาของนักศึกษาโดยสรุปได้ 4 ด้านคือ

1. ปัญหาจากการแยกตัวออกจากครอบครัว
2. ปัญหาการเลือกอาชีพ
3. ปัญหาการสร้างความสัมพันธ์ที่พึงพอใจกับเพศตรงข้าม
4. ปัญหาการบูรณาการบุคลิกภาพ

นอกจากนี้ลำเนาวั ขจรศิลป์ (2539 : 85 - 88) ได้กล่าวถึงปัญหาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาดังนี้

1. ปัญหาการเลือกสาขาวิชา เนื่องจากการแนะนำอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทยยังมีน้อยมาก นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่จึงยังไม่รู้จักตนเองดีพอ ยังไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพและตลาดแรงงานที่เพียงพอ จึงทำให้ไม่สามารถเลือกสอบเข้าศึกษาในสาขาวิชาที่เหมาะสมกับความสามารถ ความถนัดของตนเอง เมื่อได้ศึกษาเล่าเรียนไปแล้ว ก็พบว่าตนเองไม่ชอบหรือไม่มีความถนัดในสาขาวิชานั้น จึงทำให้มีปัญหาในการศึกษาเล่าเรียน นักศึกษาบางคนอาจมีความสามารถในการศึกษาในสาขาวิชานั้น แต่ก็อาจไม่ชอบอาชีพในสาขาวิชานั้น จึงทำให้นักศึกษาขาดแรงจูงใจในการศึกษาเล่าเรียน ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ

2. ปัญหาการปรับตัว ปัญหาแรกที่นักศึกษาส่วนมากต้องประสบคือ การปรับตัวเข้ากับระบบงานของสถาบันอุดมศึกษาและสภาพแวดล้อมใหม่ ระบบงานที่มักก่อให้เกิดปัญหากับนักศึกษาคือระบบการลงทะเบียนเรียนวิชาต่าง ๆ ซึ่งหลายสถาบันมักมีระบบการลงทะเบียนที่มีความสลับซับซ้อนมาก เมื่อนักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียนแล้ว ระบบการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาก็มักแตกต่างกับระบบการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา นักศึกษาจำนวนมากยังขาดทักษะในการเรียน เช่นการจดคำบรรยาย การค้นคว้า และศึกษาด้วยตนเอง ตลอดจนการแบ่งเวลาเพื่อการศึกษาเล่าเรียนที่ถูกต้อง

ปัญหาการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ก็มีความสำคัญมาก นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ภายนอกสถาบันอุดมศึกษา ต้องเดินทางไปกลับระหว่างที่พักและสถาบันอุดมศึกษาทุกวัน เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษามีจำนวนน้อยกว่าโรงเรียนมัธยมศึกษา และตั้งอยู่ห่างไกลจากบ้านนักศึกษา นักศึกษาจึงต้องเดินทางเป็นระยะทางมากขึ้นต้องใช้

เวลาเดินทางมากขึ้น ต้องออกจากบ้านตั้งแต่ตอนเช้าตรู่ และกลับถึงบ้านเวลาค่ำ นักศึกษาส่วนมากจึงต้องปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ นอกจากนั้น สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่ง ยังมีระบบการประชุมเพื่อซ้อมเพลงเชียร์ และการต้อนรับน้องใหม่ ที่นักศึกษารุ่นพี่ใช้การบังคับขู่เข็ญ นักศึกษาใหม่ด้วยวิธีรุนแรง เช่น การขู่ตะคอก การบังคับให้วิ่ง และการลงโทษนักศึกษาใหม่ด้วยวิธีการต่าง ๆ การประชุมเพื่อซ้อมเพลงเชียร์ และการต้อนรับน้องใหม่ด้วยวิธีดังกล่าว ทำให้เกิดปัญหากับนักศึกษาใหม่ ทั้งทางด้านสุขภาพ ร่างกาย ปัญหาสุขภาพจิตและปัญหาการศึกษาเล่าเรียน จึงทำให้นักศึกษาใหม่มีปัญหาในการปรับตัวมากยิ่งขึ้น

3. ปัญหาด้านที่พักอาศัย สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ส่วนใหญ่ไม่มีหอพักให้นักศึกษา บางสถาบันที่มีหอพักให้นักศึกษาพักอาศัย ก็มีหอพักจำนวนน้อย ไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาต้องอยู่กันอย่างเบียดเสียดอัดเยียดมาก ปัญหาด้านที่พักอาศัยของนักศึกษา จึงมีแทบทุกสถาบัน โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จะมีหอพักให้นักศึกษาน้อยมาก นักศึกษาส่วนใหญ่จึงต้องพักอาศัยภายนอกสถาบัน จึงทำให้ขาดบรรยากาศการใช้ชีวิตในสถาบัน (Campus Life) ซึ่งเป็นบรรยากาศที่ช่วยในด้านการเรียนการสอน และการพัฒนา นักศึกษาเป็นอย่างดี นอกจากนั้นการที่นักศึกษาต้องพักอาศัยภายนอกสถาบัน ยังก่อให้เกิดปัญหาทางด้านสวัสดิภาพของนักศึกษา และปัญหาอื่น ๆ อีกหลายประการ เช่น ต้องเสียเวลาเดินทางมาก ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ตลอดจนปัญหาที่เกี่ยวกับสุขภาพที่เกิดจากมลภาวะ

4. ปัญหาที่เกี่ยวกับครอบครัว นักศึกษาจำนวนมาก มีความวิตกกังวลใจกับปัญหาของครอบครัวทางบ้าน ซึ่งมีหลายประการด้วยกัน บางครอบครัวอาจมีปัญหาด้านเศรษฐกิจซึ่งต้องหาเงินส่งให้นักศึกษาเล่าเรียน บางครอบครัวอาจมีปัญหาความขัดแย้งระหว่างบุคคลในครอบครัว โดยเฉพาะความขัดแย้งระหว่างนักศึกษากับบิดามารดา หรือระหว่างบิดากับมารดาก็ย่อมมีผลกระทบต่อนักศึกษามาก ถ้าความขัดแย้งระหว่างบิดา มารดา มีความรุนแรงมากถึงขั้นการหย่าร้าง ซึ่งปัจจุบันมีมากขึ้นก็ย่อมมีผลกระทบต่อนักศึกษา ทั้งทางด้านความรู้สึกเสียใจและด้านการเงินที่ต้องใช้ในการศึกษาเล่าเรียน บางครอบครัวก็มีปัญหาที่เกี่ยวกับความเจ็บป่วยของบิดามารดา ถ้าความเจ็บป่วยนั้นมีความรุนแรงถึงขั้นบิดาหรือมารดาต้องเสียชีวิต ก็ย่อมเกิดปัญหากับนักศึกษาทั้งทางด้านความรู้สึกเสียใจและด้านการเงินที่เป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาด้วย

5. ปัญหาด้านสุขภาพ โดยทั่วไปนักศึกษาซึ่งเป็นคนวัยหนุ่มสาวที่มีร่างกายแข็งแรง แต่นักศึกษาเป็นจำนวนมากก็ยังคงมีความเจ็บป่วยอยู่ ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาของชีวิตคน นอกจากนั้น การศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาขั้นสูง ต้องใช้ทั้งสติปัญญาและความวิริยะอุตสาหะมาก จึงทำให้นักศึกษาเกิดความอ่อนเพลียเมื่อยล้า บางครั้งก็มีความกดดัน และความเครียดมาก เมื่อนักศึกษาเกิดความอ่อนเพลียมีความกดดัน และความเครียดมากเป็นเวลานาน ก็อาจทำให้เกิดความเจ็บป่วยขึ้นได้

6. ปัญหาที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา นักศึกษากลุ่มที่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยเป็นกลุ่มที่ชอบทำกิจกรรมนักศึกษาประเภทต่าง ๆ เช่นกิจกรรมส่นกลาง กิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม กีฬา และบำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น เนื่องจากปัจจุบันนักศึกษากลุ่มนี้มีสัดส่วนน้อยลง ทำให้นักศึกษาที่ทำกิจกรรมมีจำนวนน้อยลง นักศึกษาที่เป็นกรรมการชมรมกิจกรรมนักศึกษาจึงต้องทำงานมากขึ้น ต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมมาก นักศึกษาบางคนให้ความสำคัญกับกิจกรรมนักศึกษามาก จนทำให้มีปัญหาทางด้านการเรียน

7. ปัญหาด้านการเรียน คือ ทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาตกต่ำลงได้ ถ้า นักศึกษามีปัญหาใดปัญหาหนึ่งอยู่ในระดับมาก หรือมีปัญหาหลายปัญหาในขณะเดียวกัน ก็จะมีผลกระทบทำให้นักศึกษามีปัญหาด้านการเรียนมาก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับลักษณะของนิสิตนักศึกษา มีดังนี้คือ

ปัญญา ชีระวิทย์เลิศ (2526 : 43 - 45) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบลักษณะของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกกับประเภทโควต้าของภาคตะวันออก" ผลการวิจัยพบว่า อาชีพและระดับการศึกษาของบิดามารดาของนิสิตทั้งสองประเภทแตกต่างกัน คือ บิดา มารดาของนิสิตประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกส่วนใหญ่มีอาชีพประกอบการค้า ในขณะที่บิดามารดาของนิสิตประเภทโควต้าส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม นอกจากนี้ยังพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ประเภทที่ผ่านการสอบคัดเลือกและประเภทโควต้า มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนแตกต่างกัน

มยุรี สุทธิเลิศอรุณ (2528 : 129) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบลักษณะของนิสิตจำแนกตามสาขาวิชา : การศึกษาเฉพาะกรณีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" ผลการวิจัยพบว่า นิสิตทั้ง 4 สาขาวิชา มีค่าเฉลี่ยของลักษณะสภาพหรือพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงด้านความมีเหตุผลอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อเปรียบเทียบทั้ง 4 สาขาวิชาไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมด้านนี้ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือสาขาวิชาสังคมศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพเป็นอันดับสาม และสาขาวิชามนุษยศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมด้านนี้ต่ำสุดและพฤติกรรมที่นิสิตปฏิบัติมากทุกสาขาวิชาคือ เมื่อเกิดปัญหาในชีวิต นิสิตจะหาสาเหตุและพยายามแก้ปัญหาตามสาเหตุ ก่อนที่จะตัดสินใจทำอะไรจะคิดหาเหตุผลก่อน รู้จัก รับฟังเหตุผลของผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเองและเมื่อเกิดปัญหาขึ้นจะพิจารณาที่ตนเองก่อน

และการที่นิสิตคิดว่าทุกอย่างที่อาจารย์สอนเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ซึ่งระดับปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่านิสิตมีเหตุผลในการที่จะเชื่อในสิ่งที่อาจารย์ผู้สอนได้สอน

ละอองทิพย์ เหมะ (2531 : 156-170) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบลักษณะ นักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จำแนกตามสาขาวิชา" ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและ เปรียบเทียบลักษณะนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านศิลปวัฒนธรรมชนบประเพณี ด้านศาสนา และ ด้านความมั่นใจในตัวเองและรู้จักตัวเอง ระหว่างนักศึกษาสหวิทยาการศึกษาศาสตร์กายภาพและวิทยาศาสตร์ชีวภาพ สาขาสังคมศาสตร์ และสาขามนุษยศาสตร์ โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง จำนวน 427 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีลักษณะด้านศาสนาและการแสวงหา ความรู้น้อยกว่าด้านอื่น โดยนักศึกษาสหวิทยศึกษาศาสตร์กายภาพ มีลักษณะทั้งสองด้านน้อยกว่าสาขาอื่น นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญด้านศาสนาและด้านศิลปวัฒนธรรมชนบประเพณีน้อยกว่าด้าน อื่น สอดคล้องกับเห็นว่าลักษณะทั้งสองนั้นตนเองก็มีน้อย

อาภรณ์ รอดอรินทร์ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบลักษณะ นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่จำแนกตามสาขาวิชา" ซึ่งมีวัตถุประสงค์ คือศึกษาและเปรียบเทียบ ลักษณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ด้านความรู้ ความคิด อารมณ์ สังคม ศิลป วัฒนธรรมชนบประเพณี ศาสนา และความมั่นใจในตนเองระหว่างนักศึกษาสหวิทยาการศึกษาศาสตร์ กายภาพ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะสภาพหรือพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริง ด้านความมั่นใจในตัวเองสูงที่สุด ด้านศาสนาต่ำสุด ความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 4 สาขาวิชามีความเห็นว่าลักษณะด้านการแสวงหาความรู้ เป็น ลักษณะที่มีความสำคัญและมีมากที่สุด ลักษณะที่นักศึกษากลุ่มใหญ่เห็นว่าน้อย คือ ลักษณะ ด้านศิลปวัฒนธรรม และศาสนา ผลการวิจัยที่เกี่ยวกับความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของลักษณะ สภาพหรือพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงของนักศึกษาต่างสาขาวิชาในด้านต่าง ๆ 7 ด้านพบว่า ด้านความคิด อารมณ์ และความมั่นใจในตนเองของนักศึกษา 4 สาขาวิชา ไม่แตกต่างกันด้านสังคม สาขา วิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพแตกต่างกับสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพและสังคมศาสตร์ ด้านศิลป วัฒนธรรม สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพแตกต่างกับสาขาวิทยาศาสตร์กายภาพ ด้านศาสนา สาขาวิทยาศาสตร์ชีวภาพแตกต่างกับวิทยาศาสตร์กายภาพ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

ฐิตินันท์ อิทธิรัตน (2535 : 199 - 206) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาลักษณะนิสิต โครงการพัฒนากีฬาชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" ซึ่งมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาลักษณะนิสิต โครงการพัฒนากีฬาชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านสถานภาพทั่วไป ทักษะและความ สามารถทางด้านกีฬา สมรรถภาพการเรียนและด้านบุคลิกภาพ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตโครงการ

พัฒนาภิพชาติ ส่วนมากศึกษาอยู่ในคณะครุศาสตร์ ภูมิลำเนาเดิมอยู่กรุงเทพมหานคร มีจำนวนที่
 น่องรวมทั้งผู้ตอบ 2 - 3 คน อาชีพหลักของบิดา/ผู้ปกครอง คือ รับราชการ มารดาประกอบธุรกิจ
 ส่วนตัว บิดา/ผู้ปกครอง มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ส่วนมารดา มีการศึกษาในระดับ
 ม.ศ. 1 - ม.ศ. 5 หรือเทียบเท่า บิดามารดามีรายได้รวมต่อเดือนโดยเฉลี่ย 10,000 บาท ผู้ตอบได้รับ
 ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนเป็นจำนวนเงิน 1,501-2,000 บาท โดยส่วนมากได้รับจากบิดามารดา และ
 ได้รับค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนเป็นจำนวนเงิน 1,501-2,000 บาท โดยส่วนมากได้รับจากบิดามารดา
 และผู้ตอบส่วนมากพักอาศัยที่บ้านกับบิดามารดาในระหว่างศึกษา ด้านทักษะและความสามารถ
 ทางด้านกีฬา พบว่าส่วนมากมีทักษะและความสามารถทางด้านกีฬาคงเดิม แต่จำนวนของผู้ที่มี
 ทักษะและความสามารถทางด้านกีฬา ยกกระดับขึ้นมีมากกว่าของผู้ที่ลดระดับลง โดยทั่วไปนิสิต
 ติดตามความเคลื่อนไหวด้านความรู้ใหม่ ๆ ในวงการกีฬา และพยายามที่จะพัฒนาเทคนิควิธีการ
 เล่นเฉพาะตัวให้สูงขึ้น ด้านสมรรถภาพการเรียน พบว่า ส่วนมากมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ใน
 ระดับ 2.00-2.49 ทั้งก่อนได้รับการคัดเลือกเข้าเป็นนิสิตโครงการฯ และในปัจจุบัน เมื่อเปรียบเทียบ
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสิ้นสุดภาคการศึกษาที่ 2 โดยนับตั้งแต่ในปีการศึกษาแรกที่เข้าศึกษาใน
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปัจจุบันเป็นรายบุคคล พบว่า ส่วนมากมี
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับคงเดิม แต่จำนวนผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่สูงขึ้นมี
 มากกว่าผู้ที่มีระดับที่ต่ำลง สำหรับพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงของนิสิตในด้านสมรรถภาพการเรียนอยู่
 ในระดับปานกลาง สำหรับในด้านบุคลิกภาพ พบว่า นิสิตมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติจริงด้านบุคลิกภาพ
 รวมทุกด้านอยู่ในระดับสูง จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษานิสิตโครงการฯ พบว่า บุคลิกภาพใน
 ด้านกีฬาของนิสิตอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนบุคลิกภาพด้านทั่วไปนั้น นิสิตบางส่วนมีปัญหาในช่วงของการ
 ปรับตัว อีกทั้งนิสิตขาดลักษณะของความเป็นผู้ใฝ่รู้ทางวิชาการ ส่วนในด้านคุณธรรมนั้น นิสิตบาง
 ส่วนยังขาดความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง ความตรงต่อเวลา รวมทั้งความภาคภูมิใจใน
 สถาบัน บุคลิกภาพบางด้านของนิสิตก็ได้รับการพัฒนาขึ้นบ้าง เช่นมีความรับผิดชอบ การรู้จักนำ
 เสนอทางวิชาการ

รัฐภา ธิโสภา (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาลักษณะนักศึกษา
 วิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า" ซึ่งมีวัตถุประสงค์คือศึกษาและเปรียบเทียบ
 ลักษณะนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีและสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ รวมทั้ง
 เปรียบเทียบลักษณะนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า จำแนกตาม
 สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาทั้ง 3 สถาบัน มีลักษณะความ
 มั่นใจในการทำงาน ลักษณะความซื่อสัตย์ในหน้าที่ ลักษณะความมีระเบียบแบบแผนอยู่ในระดับ
 มากและมีลักษณะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ลักษณะความเป็นผู้นำ ลักษณะการใฝ่รู้ในวิชาชีพอยู่

ในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาทั้ง 3 สถาบันมีลักษณะดังกล่าวไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจต่างกัน มีลักษณะความมั่นใจในการทำงาน ลักษณะความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ลักษณะความซื่อสัตย์ในหน้าที่และลักษณะความเป็นผู้นำแตกต่างกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของนิสิตนักศึกษา มีดังนี้คือ

ทรงศรี สนธิทรัพย์ (2522: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบปัญหาส่วนตัวระหว่างนิสิตนักศึกษาปีสุดท้ายที่จะสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตร" ซึ่งมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อเปรียบเทียบปัญหาส่วนตัวระหว่างนิสิตนักศึกษาปีสุดท้ายที่จะสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรกับผู้ที่จะสำเร็จหลังกำหนดเวลาของหลักสูตรในมหาวิทยาลัย โดยใช้แบบสอบถามซึ่งดัดแปลงมาจาก The Moomey Problems Check lists แบบ C เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที (t - statistic) ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตนักศึกษาปีสุดท้ายที่จะสำเร็จการศึกษาลังกำหนดเวลาของหลักสูตรมีปัญหาส่วนตัวมากกว่าผู้ที่จะสำเร็จตามกำหนดเวลาของหลักสูตรในหมวดการเงิน บ้าน และสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว ($p < .01$)
2. นิสิตนักศึกษาชายปีสุดท้ายที่จะสำเร็จการศึกษาลังกำหนดเวลาของหลักสูตรมีปัญหาส่วนตัวมากกว่านิสิตชายปีสุดท้ายที่จะสำเร็จตามกำหนดเวลาของหลักสูตรในหมวดการเงิน ($p < .01$)
3. นิสิตนักศึกษาหญิงปีสุดท้ายที่จะสำเร็จการศึกษาลังกำหนดเวลาของหลักสูตรมีปัญหาส่วนตัวมากกว่านิสิตหญิงปีสุดท้ายที่จะสำเร็จตามกำหนดเวลาของหลักสูตรในบ้านและสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว ($p < .05$)
4. ในกลุ่มผู้ที่จะสำเร็จการศึกษาลังกำหนดเวลาของหลักสูตรพบว่านิสิตนักศึกษาชายมีปัญหาส่วนตัวมากกว่านิสิตนักศึกษาหญิงในหมวดเพศ ($p < .05$) และหมวดการเงิน ($p < .01$)
5. ในกลุ่มผู้ที่จะสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรพบว่านิสิตนักศึกษาชายมีปัญหาส่วนตัวมากกว่านิสิตนักศึกษาหญิงในหมวดการเงินและเพศ ($p < .01$) แต่มีปัญหาส่วนตัวน้อยกว่าในหมวดอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน ($p < .05$)
6. โดยส่วนรวมพบว่า นิสิตนักศึกษาชายมีปัญหาส่วนตัวมากกว่านิสิตนักศึกษาหญิงในหมวดการเงิน เพศ ($p < .01$) และรวมทุกหมวด ($p < .05$) แต่มีปัญหาส่วนตัวน้อยกว่าในหมวดอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน ($p < .05$)

ศิริลักษณ์ เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2523 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่" ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีปัญหาเรียงลำดับมากไปน้อย ดังนี้ ปัญหาการเรียน

ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการใช้เวลาว่าง ปัญหาสังคม ปัญหาที่อยู่อาศัย ปัญหาการเงิน และปัญหาครอบครัว

2. นักศึกษาชายมีปัญหาการเงิน ปัญหาที่อยู่อาศัย และปัญหาการใช้เวลาว่างมากกว่า นักศึกษาหญิง ส่วนปัญหาอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีปัญหาการเงินมากกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 ส่วนปัญหาอื่น ๆ นักศึกษาแต่ละชั้นปีไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่อยู่หอพักของมหาวิทยาลัยมีปัญหาครอบครัวน้อยกว่านักศึกษาที่ไม่ได้อยู่หอพักของมหาวิทยาลัย ส่วนปัญหาอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาแต่ละคนมีปัญหาแตกต่างกันทุกด้าน ยกเว้นปัญหาสุขภาพ

วรรณษา ปุรณโชติ และวัชรีย์ ทรัพย์มี (2527 : 295-299) ได้ทำการศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยและการให้บริการคำปรึกษาแนะแนว กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 3,029 คน จากคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยของรัฐจำนวน 10 แห่ง สำหรับปัญหาของนิสิตนักศึกษาปรากฏผลดังนี้

ด้านการเงิน พบว่านิสิตนักศึกษาร้อยละ 5 ทางบ้านให้เงินใช้น้อยเกินไป ต้องทำงานนอกเวลาเพื่อหาเงิน นิสิตนักศึกษาร้อยละ 4 ผู้ปกครองจ่ายเงินให้ต่ำกว่ากำหนด มีเงินไม่พอซื้อเครื่องแต่งกายที่จำเป็น ไม่พอซื้ออุปกรณ์การเรียน เก่งว่าจะเรียนไม่จบเพราะขาดเงิน นิสิตนักศึกษาร้อยละ 3 เป็นหนี้สิน เพราะเอาเงินมาใช้จ่ายในการเรียน

ด้านกิจกรรมและการพักผ่อนหย่อนใจ พบว่านิสิตนักศึกษาร้อยละ 36 มีปัญหามากในเรื่องสถานที่นั่งทำงานหรืออ่านหนังสือในบริเวณมหาวิทยาลัยมีไม่เพียงพอ นิสิตนักศึกษาร้อยละ 29 มีตำราหรือหนังสืออ่านประกอบที่เป็นภาษาไทยมีไม่เพียงพอ นิสิตนักศึกษาร้อยละ 29 มีตำราหรืออ่านประกอบที่เป็นภาษาไทยมีไม่เพียงพอ นิสิตนักศึกษาร้อยละ 15 - 19 ไม่ได้รับความสะดวกจากโรงอาหารและหน่วยอนามัยของมหาวิทยาลัย ไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมทางศิลปะ ดนตรี หรือกีฬา นิสิตนักศึกษาร้อยละ 11 - 13 ไม่มีเวลาทำสิ่งที่ต้องการจะทำ และนิสิตนักศึกษาไม่ได้รับความสะดวกจากเจ้าหน้าที่ห้องสมุด

ด้านเพื่อนและการเข้าสังคม พบว่านิสิตนักศึกษาร้อยละ 9 มีปัญหามากในเรื่องไม่มีใครเข้าใจตัวนิสิตนักศึกษา นิสิตนักศึกษาร้อยละ 7.8 ไม่มีใครเป็นที่ปรึกษา

ด้านบ้านและสภาพครอบครัว พบว่านิสิตนักศึกษาร้อยละ 10 เดินทางมาเรียนลำบาก นิสิตนักศึกษาร้อยละ 8 มีปัญหาด้านการเงิน

ด้านการปรับตัวด้านการเรียน พบว่านิสิตนักศึกษาร้อยละ 25 ไม่มีแผนการเรียนที่ดี กังวลในเรื่องการสอน นิสิตนักศึกษาร้อยละ 20.21 เรียนไม่เก่งในบางวิชา นิสิตนักศึกษาร้อยละ 18 มีความรู้พื้นฐานต่ำในบางวิชา นิสิตนักศึกษาร้อยละ 16 อ่านหนังสือซ้ำ ขาดเสรีภาพในการแสดง

ความคิดเห็นทางการเรียน นิสิตนักศึกษาร้อยละ 11 - 14 ขาดสมาธิในการเรียน ความจำไม่ดี ทำงานส่งไม่ทันกำหนดเวลา ไม่ได้รับความช่วยเหลือจากอาจารย์อย่างเป็นกันเอง

อำเภอพรรณ พุ่มศรีสวัสดิ์ (2530 : 130 - 135) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาและความต้องการบริการด้านกิจการนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ระดับปริญญาตรี ณ ศาลายา" ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านสุขภาพ ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านเพื่อนและการเข้าสังคม ปัญหาด้านครอบครัว ปัญหาด้านความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง ปัญหาด้านบริการของมหาวิทยาลัย ปัญหาด้านการเรียนและปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับน้อยถึงระดับปานกลาง และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาชายมีปัญหาด้านการเงินมากกว่านักศึกษาหญิง และนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาที่ต่างกัน มีปัญหาด้านการเงินแตกต่างกัน นักศึกษาหญิงมีปัญหาด้านความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง มากกว่านักศึกษาชาย นักศึกษาชายที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในบริเวณจังหวัดอื่น ๆ มีปัญหาด้านการเรียน มากกว่านักศึกษาชายที่จบการศึกษาในบริเวณกรุงเทพมหานคร นักศึกษาหญิงที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในบริเวณกรุงเทพมหานคร มีปัญหาด้านครอบครัวและปัญหาด้านกิจกรรมนักศึกษา มากกว่านักศึกษาหญิงที่จบการศึกษาในบริเวณจังหวัดอื่น ๆ และนักศึกษาชายที่เรียนในสาขาวิชาที่ต่างกัน มีปัญหาด้านครอบครัวแตกต่างกัน ส่วนความต้องการบริการด้านกิจการนักศึกษา พบว่านักศึกษามีความต้องการบริการปฐมนิเทศ บริการแนะแนวและให้คำปรึกษา บริการทุนการศึกษา บริการด้านกิจกรรมนักศึกษา และบริการอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความต้องการบริการด้านกิจการนักศึกษา พบว่านักศึกษามีความต้องการบริการทุนการศึกษาและบริการอื่น ๆ มากกว่านักศึกษาหญิงและนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาที่ต่างกัน มีความต้องการบริการทุนการศึกษาและบริการอื่น ๆ แตกต่างกัน

วิลาวรรณ จารุชัยนิวัฒน์ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาและความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น" ซึ่งมีวัตถุประสงค์ คือ ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นและศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเพศ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความต้องการของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการปรับตัวทางการเรียน ด้านหอพักและบรรยากาศทั่ว ๆ ไป และด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และนักศึกษาบางส่วนมีปัญหาในด้านบุคลิกภาพ ด้านศาสนาและศีลธรรม ด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านการสอน และความสัมพันธ์กับอาจารย์ และด้านกิจกรรมนักศึกษา. และเมื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาชายมีปัญหามากกว่านักศึกษาหญิงในด้านการเงิน ด้านศาสนาและศีลธรรม ด้านกิจกรรมนักศึกษาและด้านหอพักและบรรยากาศทั่ว ๆ ไป นักศึกษาหญิงมีปัญหามากกว่านักศึกษาชายในด้านสุขภาพและด้านบุคลิกภาพ นักศึกษาต่างระดับชั้นปีมีปัญหาแตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพ ด้านเพื่อน และการเข้า

สังคม ด้านศาสนาและศีลธรรมและด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัย และนักศึกษาต่างสาขาวิชามีปัญหาแตกต่างกันในด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านการสอนและความสัมพันธ์กับอาจารย์ ด้านกิจกรรมนักศึกษา ด้านหอพักและบรรยากาศทั่ว ๆ ไป และด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัย ส่วนความต้องการพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความต้องการในทุก ๆ ด้านในระดับมีความต้องการและมีความต้องการมาก นักศึกษาชายมีความต้องการมากกว่านักศึกษาหญิงในด้านการเงินและด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัย นักศึกษาต่างระดับชั้นปีมีความต้องการในด้านต่าง ๆ ไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาต่างสาขาวิชามีความต้องการแตกต่างกันในด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านการสอน และความสัมพันธ์กับอาจารย์ ด้านกิจกรรมนักศึกษาและด้านการบริหารงานของมหาวิทยาลัย

พัชรา จงไกรย (2535 : 99 - 105) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สภาพและปัญหาของนักศึกษาทหารกองประจำการ ในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนในจังหวัดลพบุรี สระบุรี และพระนครศรีอยุธยา" โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพในด้านส่วนตัว การจัดโครงการและการนำไปใช้ รวมทั้งศึกษาเปรียบเทียบสภาพและปัญหาของนักศึกษาทหารกองประจำการในโครงการในด้านส่วนตัว การจัดโครงการและการนำไปใช้ ระหว่างนักศึกษาในจังหวัดลพบุรี สระบุรี และพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21 - 23 ปีมีภูมิลำเนาอยู่ในชนบท ประกอบอาชีพด้านการเกษตรและรับจ้าง ในด้านสภาพการจัดโครงการ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้รับฟังบทเรียนทางวิทยุ และครูประจำกลุ่มส่วนใหญ่สอนตามคู่มือเรียน ด้านปัญหาของนักศึกษาทหารกองประจำการพบว่า นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับไม่เป็นปัญหา และสามารถเรียงลำดับของปัญหาได้ดังนี้ ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาการปรับตัวทางการศึกษา เวลาในการศึกษาและหลักสูตรการศึกษา การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาของนักศึกษาทหารกองประจำการในด้านส่วนตัว การจัดโครงการ และการนำไปใช้ระหว่างนักศึกษาในจังหวัดลพบุรี สระบุรี และพระนครศรีอยุธยา พบว่าส่วนใหญ่มีสภาพส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความคิดเห็นในด้านสภาพการจัดโครงการและการนำไปใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การเปรียบเทียบปัญหาพบว่า นักศึกษาทหารกองประจำการส่วนใหญ่มีปัญหาส่วนตัวไม่แตกต่างกัน และมีปัญหาด้านการจัดโครงการส่วนใหญ่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. งานวิจัยต่างประเทศ

โจเซฟ เจ พาลลาดีโน และจี โดโมนิ ทริยอน (Joseph J. Palladino and G. Domono Tryon 1978 : 497 - 501) ได้สำรวจปัญหาของนิสิตนักศึกษา โดยนำมาทดสอบเปรียบเทียบ

ปัญหานิสิตชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 1969 และปีการศึกษา 1976 พบว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 1976 มีปัญหามากกว่านิสิตที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 1969 อย่างมีนัยสำคัญทางด้านการเงิน ที่อยู่อาศัยและการงาน ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการปรับตัวทางการเรียน และด้านบ้านและครอบครัว และรวมปัญหาทั้งหมดนิสิตหญิงมีปัญหามากกว่านิสิตชายอย่างมีนัยสำคัญในปัญหา 8 ด้าน

อีลิสซา เค ฮอปลิก และแอนโทนี เจ เดวิตโต (Elissa K. Hoplik and Anthony J. Devito 1986 : 124 - 130) ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัญหานิสิตชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 1976 และปีการศึกษา 1986 พบว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 1986 มีปัญหามากกว่านิสิตที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 1976 ทั้ง 10 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาทางกายภาพและสุขภาพ มีปัญหาเกี่ยวกับน้ำหนักเกิน การนอนหลับ การออกกำลังกาย ด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการมีงานทำ มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับปัญหาเงิน ต้องทำงานบางเวลาและเป็นหนี้เงินยืม ด้านกิจการทางสังคมและกิจกรรมสันทนาการ มีปัญหาไม่มีเวลาให้ตนเองอย่างเพียงพอ และต้องการปรับปรุงลักษณะท่าทางของตน ด้านความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาและสังคม นักศึกษาหญิงรู้สึกด้อยและนักศึกษาชายต้องการเป็นที่นิยม ด้านความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาและส่วนตัว มีปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับความซึ้งใจและความวิตกกังวล ด้านเพศและการแต่งงาน นักศึกษารู้สึกกลัวที่จะสูญเสียคนรัก ด้านบ้านและครอบครัว นักศึกษารู้สึกเบื่อหน่ายครอบครัว ด้านศีลธรรมและศาสนา นักศึกษาเสียใจที่ไม่ได้ไปโบสถ์บ่อย ๆ และต้องการจะรู้สึกใกล้ชิดพระเจ้า ด้านการปรับตัวทางการเรียนการสอน มีปัญหาในวิธีที่ศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและกลัวความล้มเหลว และด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา นักศึกษามีความวิตกกังวลต่อความสำเร็จของชีวิตในอนาคตและจะเลือกเรียนวิชาที่จะเตรียมตัวสำหรับการมีงานทำ และนักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายมีปัญหาที่แตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย